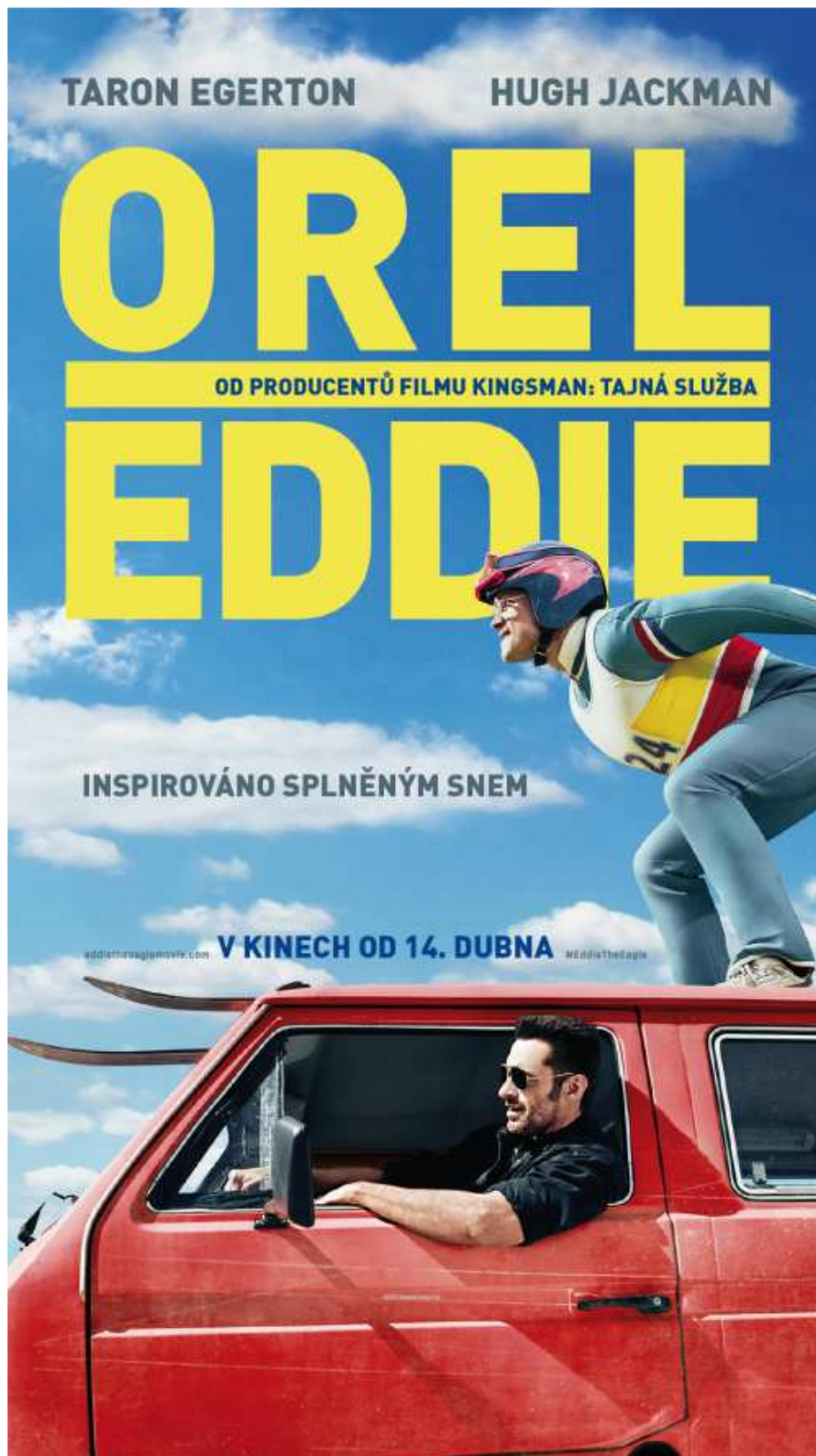

OREL EDDIE
(Eddie the Eagle)

**Tiskový materiál k filmu
Premiéra 14. dubna 2016**

OREL EDDIE

Inspirován skutečnými událostmi, *Orel Eddie* vypráví příběh o Michaelu "Eddie" Edwardsovi (Taron Egerton), neobvyklém avšak odvážném britském skokanovi na lyžích, který nikdy neztratil víru sám v sebe, přestože ho nikdo nebral vážně. S pomocí vzpurného a charismatického trenéra (Hugh Jackman) se filmový Eddie postaví autoritám a po své účasti na ZOH v Calgary v roce 1988 si získá srdce sportovních fanoušků po celém světě. Snímek *Orel Eddie* produkovali tvůrci filmu *Kingsman: Tajná služba*. V hlavní roli roztomilého smolaře s odhodláním "nikdy to nevzdat" se představí Taron Egerton.

Eddieho příběh je inspirativní. Ačkoliv nebyl nadaným atletem, zasvětil svůj život dosažení jediného cíle: stát se olympionikem. Vyzkoušel si různé sporty a disciplíny a nakonec zakotvil u sjezdového lyžování. Když se těsně nedostal do britského olympijského týmu v roce 1984, přeorientoval se na skoky na lyžích.

Zde však narazil na několik problémů: Británie nikdy neměla zastoupení ve skocích lyžích na zimních olympijských hrách. A Eddie ještě nikdy nestál na skokanském můstku. Byl těžší než většina skokanů, z nichž všichni začali se skákáním ve velmi raném věku. Neměl finanční prostředky, skoro žádný trénink a jeho špatný zrak měl za následek, že se mu během skoku brýle nebezpečně zamžily.

Přesto jeho odhodlání zvítězilo. Půjčoval si vybavení. A jako jediný britský účastník na mistrovství světa v roce 1987 se umístil na 55. místě, což stačilo na to, aby mohl odletět na ZOH v Calgary v roce 1988.

Calgary bylo místo, kde Eddie skutečně vzlétl - doslova i obrazně. I když se umístil na posledním místě v obou disciplínách - skok na 70 metrů a na 90 metrů – stal se miláčkem médií (bulvární plátky pro něj rychle vymyslely přezdívku „Orel“). Stal se lidovým hrdinou, známým pro svůj neortodoxní styl, vzhled a vůli soutěžit. Bylo jen otázkou času, než se někdo rozhodl natočit film o životě tohoto skromného hrdiny.

OREL JE VE VZDUCHU

Trvalo to téměř třicet let. Jednoho večera ke konci roku 2014 se Matthew Vaughn – režisér snímků *Kingsman: Tajná služba*, *X-Men: První třída* a *Po krk v extázi* – díval spolu se svými dětmi na film - *Kokosy na sněhu*, komedii o jamajském bobovém týmu, který na vzdory všem překážkám soutěžil v roce 1988 na olympijských hrách v Calgary.

“Moje děti se do toho filmu zamilovaly,” říká Vaughn, “a já jsem začal přemýšlet, proč už dnes nikdo takové filmy nedělá? Chtěl jsem natočit film, který by diváky inspiroval, a který by mohly sledovat i moje děti!”

Možná povzbuzený pozoruhodnou shodou okolností, že jamajští závodníci i Eddie Edwards soutěžili během stejných olympijských her, Vaughn zaměřil svou pozornost na *Orla*. O patnáct let dříve Vaughn a jeho tehdy režijní partner, Guy Ritchie, obdrželi scénář k filmu *Orel Eddie*. I když tenkrát k natočení filmu nedošlo, Vaughn na Eddieho příběh nezapomněl. “Měl jsem pocit, že byl okouzlující, a že stálo za to ho natočit. Od té doby scénář prošel rukama spousty vlastníků práv, ale k ničemu nedošlo,” vysvětluje Vaughn. “Vypátral jsem, kdo vlastnil práva ke scénáři jako poslední a koupil jsem je od něj. A za tři měsíce jsme začali točit.”

Vaughn dal rychle dohromady svůj filmový štáb snů a to jak před i za kamerou. Okamžitě se rozhodl, že nebude film režírovat (“Jedná se pro mě o zcela novou zkušenost, natočit dobrý rodinný film!”) a obrátil se na svého starého přítele, Dextera Fletchera. Fletcher hrál v prvním filmu, který Vaughn natočil *Sbal prachy a vypadni*. Od té doby zůstali ve spojení a z obou se stali režiséři. Fletcherův režijní debut, *Divoký Bill*, Vaughna zaujal.

“Oblíbil jsem si *Divokého Billa*,” říká Vaughn. “Dexter má velké srdce a umí se dobře starat o lidi.”

Na rozdíl od Vaughna, který byl přitahován Eddieho husarskými kousky v Calgary, Fletcher si na tuto dobu příliš nepamatuje. „Bylo mi kolem 20ti a on prostě nebyl dost super. V té době totiž muselo být všechno super,“ směje se Fletcher. Byl ale ohromen, když Edwardse viděl v britské reality show *Splash!* „Líbilo se mi Eddieho odhodlání v soutěži. Bylo mu 45 let a přistupoval k tomu jako olympionik, působil soustředěně a cílevědomě. Neměl strach.“

Takže, když mu Vaughn zatelefonoval, byl Fletcher více než připraven, aby pomohl *Orlovi* vzlétnout do oblak. „Byla to skvělá příležitost jak spolupracovat s Matthewem v roli producenta. Zároveň nacházím na tomto příběhu něco opravdu

zajímavého. Není to jen o tom, co si myslíme, že víme,“ vysvětluje. „Matthew se mnou tehdy mluvil, jakoby už bylo rozhodnuto! Loď vyplula na moře a já jsem se náhodou ocitl na palubě!“

Fletcher a Vaughn se chtěli zcela soustředit na Eddieho úsilí uspět. “Ten příběh je o tom, čeho dosáhne,” říká Fletcher.

Edwardsovy husarské kousky byly kousky samotáře. Skokanská komunita se mu do značné míry vyhýbala. Buď trénoval sám, nebo vystřídal četné, krátkodobé trenérské vedení. Vaughn a Fletcher chtěli vytvořit postavu, která by Eddieho provázela na každém kroku během jeho cesty. “Potřebovali jsme někoho, s kým by se divák ztotožnil, někoho, v jehož roli bychom si dokázali představit sami sebe,” říká Fletcher. “Myslíme si, že je Eddie šílený, ale získá si nás svým inspirujícím nadšením a přístupem.”

Do příběhu tak vstupuje Američan, Bronson Peary, velký pijan a silný kuřák, bývalý skokan na lyžích, který Eddieho vezme pod svá ochranná křídla, zpočátku dost neochotně. Byla to role stvořená pro filmovou hvězdu. A jedna z výhod být úspěšným režisérem jako Matthew Vaughn je, že máte filmové hvězdy na telefonu, včetně Hughu Jackmana.

“Zavolał jsem Hughovi a poslal mu scénář,” říká Vaughn. “Pamatoval si na Orla Eddieho. Vyprávěl mi, jak jako malý kluk skákal ze střechy svého domu v Austrálii a představoval si, že to je skokanský můstek! Hughovi se vidina tohoto snímku líbila. Nikdy nic takového nedělal.”

Jackman říká, že byl velkým fanouškem Orla Eddieho - další důkaz toho, jak velký vliv měly Eddieho výkony na lidi po celém světě. „Eddie byl legendou, která ztělesňuje čisté odhodlání. A zkusil to v té nejbláznivější, téměř sebevražedné sportovní disciplíně – ve skocích na lyžích. Jako dítě jsem také snil, že se dostanu na olympiádu. Jen jsem nezašel tak daleko!“

Jackmana také přitahovala příležitost zahrát si Pearyho, smyšlenou postavu, která má pošramocenou pověst a cynickou duši. Peary byl na vrcholu svých sil vyloučen z amerického olympijského týmu. Jeho přátelství s Eddiem mu umožní zahojit staré rány. “Eddieho zarputilé odhodlání Pearyho zaujme,” dodává Jackman. “Má toho kluka rád. Myslí si, že je to naprostý blázen, ale cítí s ním. Oba jsou outsidersy, vyhýbali se světu a tento příběh je vykoupením pro oba. Díky jejich rostoucímu přátelství začne Peary znovu věřit sám v sebe.”

Klíčovou roli v Pearyho příběhové linii představuje jeho vztah k bývalému trenérovi, Warrenu Sharpovi, který Pearyho před lety vyloučil z týmu. Sharp je v

Pearyho životě neustále přítomný a to i doslova v závěru filmu, kdy se oba po několika desetiletích znovu setkají. Tato postava představovala pro Vaughna a Fletchera výzvu. “Musel ho ztvárnit někdo na stejné úrovni jako Hugh Jackman,” říká Fletcher. “Christopher Walken. Když přišel na natáčení, bylo to prostě skvělé. To, co dělá, je pro něj tak charakteristické, ale přitom tak silné. Jeho přítomnost dodává Hughově postavě další rozměr. “

Jackman si pochvaloval spolupráci s legendárním hercem. “Upřímně řečeno, herectví nebylo zapotřebí!” směje se. “V jedné scéně se ve scénáři píše: “Kmotr sportu vejde do místnosti a všichni ztichnou. To je přesně to, co se ve skutečnosti stalo. To je Christopher Walken! Je to ten nejklidnější, nejvíce uvolněný člověk od první klapky až do konce natáčení.“

Vaughn a Fletcher našli Bronsona Pearyho. Našli i Warrena Sharpa. Teď už jim chyběl “jen” ten největší kousek do skládačky – Orel.

PÁTRÁNÍ PO ORLOVI

Jak tomu bývá, hledání Eddieho netrvalo příliš dlouho, protože si Vaughn uvědomil, že má ideálního kandidáta přímo pod nosem. Zrovna dokončoval film *Kingsman: Tajná služba* s Colinem Firthem, Samuelem L. Jacksonem, Michaelem Cainem, Markem Strongem a v roli hlavního hrdiny Eggsyho, s Taronem Egertonem, mladým velšským nováčkem ve své zatím první filmové roli.

„Věděl jsem, že ztvárnit Eggsyho byl velký výkon,“ říká Vaughn. „Taron se ve skutečnosti Eggsymu vůbec nepodobá. Řekl jsem mu: ‘Je důležité, abys ztělesnil postavu, která lidi překvapí.’ Nepochyboval jsem, že Taron postavu Eddieho zvládne.“

Egerton nebyl ještě na světě, když se Edwards vznášel nad Calgary, ale mladý herec rychle po této šanci skočil. Následovaly kamerové zkoušky s Jackmanem v New Yorku. Nakonec byla role Egertonovi oficiálně nabídnuta před Vánoce 2014. Přijal ji pod jednou podmínkou. “Vůbec jsem neměl v plánu Eddieho imitovat,” říká Egerton. “Dokáže být zábavný, zakusí nesnáze, ale potřebuje srdce a duši a být reálný a věrohodný.”

Jeho počáteční obavy byly na místě. “Chtěl jsem se dotknout emocí,” říká Vaughn. “To mě na tomto filmu těšilo nejvíce. Diváci již nebudou pohlížet na Eddieho jako na klauna, ale jako na Eddieho hrdinu.”

V rámci příprav na roli se Egerton setkal se skutečným Eddiem, což mu pomohlo vypilovat jeho herecký výkon. “Eddie je velmi rozumný a příjemný, přátelský chlapík,” říká. “Je to optimista a je velice soustředěný. Má znaky hrdiny.”

Egerton kvůli roli prošel i fyzickou proměnou – nosil paruku, charakteristické silné brýle, přibral trochu na váze. Používal cheltenhamský přízvuk a ke konci filmu mu narostl pro Eddieho tak typický knírek. “Musel jsem také působit zcela nevinně,” říká. “Hugh do filmu vnáší veškeré klady filmové hvězdy a dal mi prostor být trochu výstředním.”

Mladý herec se také kvůli této roli naučil lyžovat, aby byl schopen replikovat pozice potřebné pro skoky na lyžích – včetně nájezdu (první pozice, kterou skokan zaujme, když sjíždí po můstku), vzletu a telemarku, při kterém skokan přistane s jednou nohou vpřed. “Cvičil jsem to asi patnáct hodin!” směje se. “Byl jsem docela nervózní. Je to těžké. Když to zkusíte, tak si uvědomíte, jak moc je to nebezpečné.”

Nemějte iluze - skoky na lyžích jsou neuvěřitelně nebezpečný sport. “Neskákal jsem z 90ti metrů,” směje se Egerton. “Musíte to skákat každý den od svých čtyř let, abyste to přežili ve zdraví. To je taky důvod, proč měl Eddie tolik úrazů.” Jackman, pro kterého je typické, že kaskadérské scény točí sám, měl také obavu z obtížnosti skoku z 90ti metrů, který vyžaduje naprostou soustředěnost a ovládnutí lidského těla jen pro samotný vzlet, natož bezpečné přistání.

Musel jsem natočit scénu, kdy jsem seděl na vrcholu skokanského můstku a byl jsem uchycený k lanu, které mě jistilo pro případ, že bych spadl,” vzpomíná Jackman. “Ale i tak jsem z toho byl docela vyděšený! Když povážíte, že tohle dělal Eddie na olympijských hrách a přitom toho neměl v životě tolik naskákáno, měl velkou odvahu.”

Vaughn to shrne nejlépe. “Kdo vymyslel skoky na lyžích, byl šílenec,” poznamenává. “Neexistuje žádný logický důvod, proč to dělat.”

Aby přesně zrekonstruovali Edwardsovu tréninkovou rutinu a velké skoky, které podstoupil na olympiádě v Calgary, Fletcher a jeho kameraman George Richmond museli najít způsob, jak vše natočit bezpečně a opakovaně. “Ve filmu se objeví třináct a více skoků. Vždy se jedná o stejnou akci - člověk vystoupá na strmý vrchol, skočí a pak přistane,” říká Fletcher. “Museli jsme přijít na nové způsoby, jak to udělat. Jakmile to promítnete na plátně, vše se stává horizontální a skutečná výška se srazí přinejmenším o 50 procent.”

Dalším problémem, kterému museli filmaři během natáčení v Německu a Rakousku čelit, byl nedostatek sněhu. “Točili jsme na začátku jara a na konci mírné

zimy,” říká Fletcher. “V jednom záběru, kdy Taron vystoupal před 70ti metrovým skokem nahoru a podíval se dolů, tam nebyl žádný sníh! Museli jsme ho dovézt kamionem a pokrýt svah.”

Dalším řešením bylo uvážlivé využití CG, dále pak kamerových systémů na helmách pro podpoření pocitu rychlosti, když se lyžař řítí dolů ze svahu a také stavba plošin podél 70ti a 90ti metrových můstků. To Fletcherovi, Richmondovi a režiséru druhého filmového štábu, legendárnímu Vicu Armstrongovi, umožnilo, aby navrhli záběry, kde se kamera vznesla a byla v letu schopna zachytit skutečnou rychlost skokana na lyžích. George i já jsme byli v našem přístupu velmi kreativní,” dodává Fletcher. “Přišli jsme na způsoby, jak představit zábavné úhly a způsoby, jak tlumočit opravdovou výšku a nebezpečí, které skokan podstupuje. Je to o výběru správných lidí, kteří vám pomohou posunout váš záměr o něco dál, na vyšší úroveň.”

OREL PŘISTÁL

Dnes je téměř nemožné znovu zopakovat Eddieho úspěchy. Standardy požadované mezinárodním olympijským výborem pro kvalifikaci na skoky na lyžích se téměř okamžitě zvýšily. Eddie se tak již nikdy nemohl kvalifikovat pro účast v této disciplíně. I přesto byl vybrán, aby během olympijských her ve Vancouveru v roce 2010 nesl olympijský oheň.

Snímek *Orel Eddie* je společným dílem tvůrčího tandemu Fletcher - Vaughn a dokazuje, jak neochvějnou vírou Edwards disponoval. “Je to hrdina,” říká Vaughn. “Eddie doslova riskoval svůj život při každém skoku. Byl nesmírně statečný. Slovo ‘ne’ se nenachází v mém slovníku a nebylo ani v jeho. To je jisté. Já Eddieho obdivuji.”

Film končí slavným citátem barona Pierra de Coubertina, zakladatele moderních olympijských her: ‘Nejdůležitější v životě není zvítězit, ale bojovat. Hlavní není vyhrát, ale odvážně se být’. To shrnuje, proč Vaughn a Fletcher chtěli odvyprávět tento příběh a proč chtěli oslavovat bojovného ducha tohoto neobvyklého hrdiny. Eddie Edwards možná nevyhrál olympijskou medaili, ale je inspirujícím vzorem. Vaughn říká: “Tento film ukazuje, že bez ohledu na to s jak velkými překážkami se potýkáte, lze je překonat. Mít srdce, odhodlání a houževnatost zkrátka funguje.”